

Antlers: criatura oscura

Títol original: *Antlers* **Direcció:** Scott Cooper **Guió:** Nick Antosca, Henry Chaisson, Scott Cooper (història: Nick Antosca) **País:** EUA **Durada:** 99 min **Any:** 2021 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Keri Russell, Jesse Plemons, Graham Greene, Scott Haze, Rory Cochrane, Amy Madigan, Cody Davis, Sawyer Jones, Arlo Hajdu, J.T. Corbett **Música:** Javier Navarrete **Fotografia:** Florian Hoffmeister **Distribuïdora:** The Walt Disney Pictures **Estrena a Espanya:** 19/11/2021
No recomanada per a menors de 16 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

A Antlers, una petita ciutat d'Oregon, una professora (Keri Russel) i el seu germà (Jesse Plemons), el xèrif de la localitat, es comencen a interessar per un estudiant misteriós i distant. A mesura que es van coneixent, descobreixen que el noi amaga un perillós secret que podria tenir conseqüències fatals. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Un relat que és paorós i universal

“Antlers. Criatura oscura”, de Scott Cooper, recrea el tema de la monstruositat interior

Entre les vessants actuals del cinema d'horror n'hi ha una en particular que recorre a tradicions poc estudiades per actualitzar el que és monstruós, no ja com una cosa aliena al que és humà, sinó com a part essencial d'això.

La monstruositat interior és el gran tema del sorprenent cinquè film de l'imparable director en ascens Scott Cooper, **Antlers: criatura oscura** (2021), produït per Guillermo del Toro, David S. Goyer i J. Miles Dale, basat en el cinedrama escrit per Cooper, Henry Chaisson i l'autor de l'esgarrafosa narració original Nick Antosca.

Davant les circumstàncies que suggereixen abús, la mestra Julia (Keri Russell) i el seu germà, el policia del poble Paul (Jesse Plemons), intenten desxifrar la bronca de l'introvertit nen Lucas (Jeremy T. Thomas, en actuació fora de sèrie), qui revela coses força pertorbadores.

El traç de la pel·lícula té dos nivells: què amaga en Lucas i com s'uneix en el context de certs fets sagnants.

L'explicació de Warren (Graham Greene) és irracional: va cobrar vida l'ancestral mite sicòtic del *wendigo*. L'interessant és que el llargmetratge explora com és de vulnerable en Lucas enfrontant-se a espantosa circumstància similar, a una “llegenda” urbana que potser li va modificar la seva psicologia.

Cooper va mostrar notable intuïció per a allò íntim des del seu primer film, *Loco corazón* (2009). Ara fa un relat paorós, contemporani i universal: la intimitat fràgil d'una infància fosca sense, potser, perspectiva de futur.

El llargmetratge, fet amb acurada tensió, s'interna en els inquietants senders emocionals d'en Lucas. Així mateix, reinterpreta una literatura anticonvencional que remet al perill, a la por quotidiana gairebé física.

Era natural que al productor Del Toro li interessés el tema i el seu enfocament.

En efecte, deriva de les seves cobejades teratologies. Una falla adulta, hipnòtica, sobre diverses monstruositats en estat primigeni. Entre les millors produccions de terror de l'any.

José Felipe Coria – eluniversal.com